"LET'S ROLL": COGITATIO DE ANIMI ABNEGATIONE, DESPERATIONE, ET MEMORIA, POSTQUAM VIGINTI QUINQUE ANNI AB UNDECIMO DIE SEPTEMBRIS EFFLUXERUNT

I. Vox Incitans: "Let's Roll" et Momentum Morale Undecimi Diei Septembris

Tranquillo illo matutini temporis silentio suburbano, quo dies Martis, aestate iam extrema anni bis millesimi primi post Christum natum, inluxerat, tria verba, per lineam telephonicam quam "Airfone" appellabant supra agros rusticos Pennsylvaniae prolata, totam publicae calamitatis molem moralem in aliam formam converterunt: "Are you ready? Okay. Let's roll." (Latine fere: "Esne paratus? Bene. Agedum, movete.")

Todd Beamer, vir duo et triginta annos natus, qui programmatis electronicis vendendis apud negotium praeerat, cum haec ultima verba per telephonium diceret Lisae Jefferson, quae emptoribus societatis GTE curandis praeerat, ex ipso aeroplano "United Airlines Flight 93" inscripto, non iam fabulam historiae compositam pronuntiabat: impetum potius civium in quattuor viros ordinabat, qui ex ea factione quam "Al-Qaeda" vocant aeroplanum illud, cui nomen erat "Boeing 757", vi ceperant, nautis interfectis, cursumque eius Vasingtoniam versus deflexerant.

Paucis ante minutis Beamer eiusque comites in via, inter quos Mark Bingham, Tom Burnett, et Jeremy Glick numerantur, per trepida cum suis colloquia telephonica cognoverant volatum illum non solitariam esse praedonum aeroplani rapinam pecuniae causa susceptam, sed partem consilii multo latioris: sciebant enim aeroplana "American Airlines Flight 11" et "United Airlines Flight 175" iam in Turres illas Geminas Emporii Mercaturae Mundialis illisa esse, aeroplanumque "American Airlines Flight 77" in ipsum Pentagonum incidisse.

Cum igitur intellexissent aeroplanum suum in instrumentum vastationis maximae conversum esse, viri feminaeque, qui illo volatu nonagesimo tertio vehebantur, rem ausi sunt vix credibilem: nam in ipso angusto aeroplani itinere, quod ita volabat ut quingenta miliaria Anglica singulis horis conficeret, se ordinaverunt, suffragia inter se tulerunt, atque ad agendum descenderunt. Illud igitur Beameri praeceptum operativum, "Let's roll", initium factum est illius resistentiae quam cives Americani illo ipso undecimo die Septembris anni bis millesimi primi praestiterunt.

Vetus autem erat haec locutio in sermone patrio Americanorum: nam iam in occidentalibus illis regionibus necdum satis cultis, plaustrorum rectores clamare solebant "Wagons roll!" ("Plaustra moveantur!"), quotiens longum iter per incognitas terras incohandum erat. Eadem vox in militarium hominum cantibus anno millesimo nongentesimo octavo audita est, in canticis quibus post annum millesimum nongentesimum quadragesimum vectores ad iter accingebantur, atque in ipsis fabulis cinematographicis saepe usurpata est. At paucis illis momentis, hora fere 10:00 a.m. ipso undecimo die Septembris, verbum illud vulgare penitus mutatum est: levitate enim cotidiana exuta, gravitate summi sacrificii indutum est, significabatque deliberatam mentis electionem, qua quis a patienda iniuria ad ultro sese offerendum transiret. Cum aeroplanum illud in agrum prope oppidum Shanksville Pennsylvaniae situm, ita incidisset ut quingenta sexaginta tria miliaria

Anglica singulis horis conficeret, omnesque quattuor et quadraginta qui aderant perissent, sed Capitolium Americanum aut Domus illa Alba a vastatione servata essent, verba Beameri in perpetuum populi clamorem versa sunt: quae et Praesidens George W. Bush in orationibus ad populum habitis usurpavit, et in aeroplanis militaribus inscripta sunt, et in lapide monumentorum incisa, et in ipsa cultura vulgari saepe repetita.

Praeter hanc autem vitam quam in posteritate egit, ipsa vox "Let's roll" veluti specillum quoddam praebet, per quod totam illam humanitatis varietatem, quae undecimo die Septembris sese aperuit, contemplari possimus. Nam die illo, cum ingens vastatio ubique appareret, res gestae Novi Eboraci, Vasingtoniae, et apud Shanksville duas has animi humani facies profundas simulque inter se cohaerentes ostenderunt: diem actuum desperationis, ex ipso corporis horrore ineffabili natorum, et diem actuum abnegationis animi, in ipsa officii, amoris, et debiti moralis fornace conflatorum. Nunc, viginti quinque annis post illum diem fatalem transactis, dum eius memoriam recolimus, haec duo argumenta iterum tractare lucem nobis clarissimam praebet, qua videre possimus quomodo trauma, virtus, et memoria communem nostrum mundum informent.

II. Ignis Ille Superior: Electiones Ineffabiles et Actuum Desperationis Anatomia

Ut virtutem illam undecimi diei Septembris intellegamus, prius in ipsam horroris eius voraginem oculis non refugientibus inspiciendum est. Auctores enim illorum impetuum non solum aedificia diruere nec tantum vitas eripere consilium ceperant, sed terrorem animi per totum orbem terrarum serere voluerunt: nam eventum illum bis mille milia hominum per orbem terrarum viventium spectavere. Nusquam autem hic terror acrius sensus est quam in superioribus illis partibus Turrium Geminarum Emporii Mercaturae Mundialis, Septentrionalis et Meridionalis.

Cum aeroplanum "American Airlines Flight 11" in Turrim Septentrionalem (quam "1 WTC" vocant) hora 8:46 a.m. incidisset, omnesque tres scalas quibus supra nonagesimum primum tabulatum evadi poterat praecidisset, aeroplanumque "United Airlines Flight 175" in Turrim Meridionalem ("2 WTC") sedecim minutis post incidisset, multa hominum milia, qui in tabulariis operabantur, statim inclusa sunt. Supra ipsa loca ubi aeroplana inciderant, calor in multa milia graduum secundum scalam Fahrenheitianam celeriter ascendit, dum ignis ex materia illa displosiva aeroplanorum per parietes tabulariorum, per supellectilem, per ipsas machinas computatorias serpebat. Fumus autem ille densus ac noxius, chemicis materiis et pulvere contrito onustus, cava scalarum et cisternas ascensorias implevit, victimasque aere vitali privavit.

In illis extremis atque angustiis minutis, ducenti fere homines rem tristissimam elegerunt: se ex fenestris fractis superiorum tabulatorum praecipitare, mille pedes supra ipsum solum Manhattan inferioris. Hanc rem horribilem imagine sua comprehendit Richard Drew, photographus societatis "Associated Press", cuius illa imago, "The Falling Man" inscripta, una ex maxime memorabilibus simulque controversis illius saeculi effigiebus facta est.

Per multos post annos res illa "eorum qui saliebant" (ut vulgo dicebantur) tacita quaedam res et quasi religione vetita in sermone publico Americano mansit. Nam ipsae rerum nuntiandarum societates imagines cadentium corporum ex emissionibus suis tollere solebant, et communis narratio eos oblitterare conabatur, nonnumquam etiam adfirmans homines illos non sponte se

praecipitasse sed ipsis displosionibus extra fenestras eiectos esse. Haec autem verecundia partim ex altis illis religionis ac morum publicorum de suicidio opinionibus nata est.

At philosophicae morumque disputationes, praesertim quas Margaret Battin, philosophiae et medicinae internae apud Universitatem Utahensem professor, duxit, ostenderunt eos qui e Turribus ceciderunt "sui ipsius interfectores" nominare sensum illius humanae voluntatis penitus pervertere. Nam in ethica illa classica suicidium significat consilium voluntarium vitam finiendi, cum vita adhuc alia optio maneat. Discrimen autem morale considera: is qui zonam displosivam pectori suo alligat, ut occidat et vastet, agit; is qui corpus suum super displosivum quoddam telum se iactat, ut socios suos tegat, alio prorsus consilio agit. Modus quidem physicus mortis, id est vulnus pectoris ex displosione ortum, idem esse potest; sed voluntates humanae, quae hos actus gignunt, ad genera prorsus diversa moralia pertinent.

Viris igitur ac feminis, qui supra illa loca incendii inclusi manebant, undecimo die Septembris, vita ipsa iam optio non erat. Non enim inter vitam et mortem, sed inter duos horribiles moriendi modos eligendum erat: aut lento igni et suffocatione intra ipsam veluti fornacem consumi, aut celeri illo decem secundorum casu per apertum aera perire. Cum ergo ita caderent ut inter centum viginti quinque et ducenta miliaria Anglica singulis horis conficerent, non mortem sibi ipsi quaerebant, sed ultimam illam humanae potestatis reliquiam exercebant, fugientes intolerabilem illam atque cruciatam per ignem mortem.

Hi igitur actus desperationis summam illam humanae fragilitatis significationem prae se ferebant, quam vis atrocissima ostendere solet. Admonent enim nos terrorismum victimas suas in eas condiciones et corporis et animi cogere, ubi ipsae electionis notae vulgares dissolvuntur. Eos igitur "saltatores" (sic enim vulgo appellabantur) sine ullo iudicio aut oblivione recordari, id demum est plenam illorum doloris veritatem honorare, itemque condiciones illas horribiles intellegere, quibus circumdati erant illi ipsi qui in flammas ipsas contra currebant, ut alios servarent.

III. In Ipsam Fornacem: De Primis Auxiliatoribus, Extraneis, et Actibus Abnegationis Animi

Si desperatio naturalis fuit hominum responsio ad horrorem illum superiorum locorum incendii, abnegatio animi ipsa fuit illa heroica responsio, quae ex inferioribus locis ei occurrere properabat. Nam per totam urbem Novi Eboraci, per Arlington Virginiae oppidum, perque Shanksville, undecimus dies Septembris tantam virtutis effusionem vidit, quanta in nulla alia pacis aetate hodierna comparari potest.

Hic autem abnegationis animi spiritus purissime se ostendit in actibus primorum illorum auxiliatorum, quos "first responders" vocant, itemque ipsorum civium vulgarium, qui vitas suas identidem in periculum coniecerunt, immo dederunt, ut homines sibi prorsus ignotos servarent. In novis illis, quas ad hunc vicesimum quintum annum pertinentes composuerunt, pelliculis documentariis, veluti illa quam moderator Michael Gier "The Heroism and Resiliency of 9/11: From Tragedy to Triumph" inscripsit (cui vocem Gary Sinise praebuit), hae ipsae narrationes non solum ut monumenta historica servantur, sed ut praecepta perpetua de humana firmitate animi.

TABULA I: Formae Actuum Abnegationis Animi Die 9/11

- *Virtus Singularis*: Welles Crowther, "Vir Fasciolae Rubrae" dictus, identidem in Turrim Meridionalem regressus, superstites ad salutem duxit.
- *Auxilium Tacticum*: Auxiliatores, veluti Scott Strauss, ex Unitate Auxilii Celeris (ESU) societatis NYPD, per triginta pedes ruinarum instabilium repserunt, ut vigiles inclusos liberarent.
- *Mobilitatio Maxima*: Ea evacuatio maritima, sponte suscepta, plus quingenta milia civium infra novem horas ex Manhattan eduxit.
- *Resistentia Civilis*: Vectores volatus "United Airlines Flight 93" se ordinaverunt et impetum fecerunt, ne ictus Vasingtoniam attingeret.

Considera igitur historiam Welles Crowther, viri quattuor et viginti annos nati, qui apud societatem "Sandler O'Neill & Partners" pecuniis mercandis operam dabat, itemque tirocinio incendiario apud oppidum Upper Nyack Novi Eboraci inscriptus erat. Cum in centesimo quarto tabulato Turris Meridionalis operaretur, primum ictum aeroplani "United Airlines Flight 175" superavit. Fasciola sua rubra, qua semper utebatur, naribus oreque contectis ne fumum noxium traheret, Crowther superstites confusos et vulneratos in vestibulo caeli, septuagesimo octavo tabulato, collegit, eosque ad unicam illam scalam quae adhuc pervia erat (quam "Scalam A" vocabant) direxit; feminam quandam vulneratam per quindecim tabulatorum gradus ad salutem portavit; deinde rursus sursum in ipsam turrim ardentem ascendit, ut alios superstites quaereret. Testes recordati sunt iuvenem illum fasciola rubra insignitum plures superstitum greges ex tenebris eduxisse, antequam Turris Meridionalis hora 9:59 a.m. corrueret. Actus eius saltem duodecim vitas servaverunt. Post multos annos abnegatio eius animi etiam in summis rei publicae gradibus honoratur, admonens virtutem nullo insigni egere, sed animo tantum libenti.

Sub ipsis autem illis ruinis, quas "Ground Zero" vocant, vigiles et incendiarii tale auxilii opus susceperunt, quod humanam et corporis et animi patientiam ad ultimos fines produxit. Vigiles Portus Auctoritatis (Port Authority), Will Jimeno et Centurio John McLoughlin, in ipso illo transitu inter Turres duas versabantur, cum Turris Meridionalis supra eos corrueret, eosque triginta pedibus sub contrito caemento, ferro, et ruinis obrueret. Alter vigil, Dominick Pezzulo, ipse se in illa obscura et ruinis referta cavitate liberare potuit; sed, pro fuga ad salutem, statim Jimeno et McLoughlin eruere coepit. Paulo post Turris Septentrionalis corruit, Pezzulo mortifere vulnerato. Ultimus eius actus fuit telum suum per rimam ruinarum displodere, ut auxiliatoribus supra signum daret.

Extra illam autem cavitatem, auxiliatores, veluti Scott Strauss, ex Unitate Auxilii Celeris (ESU) societatis NYPD, eiusque socius Patrick McGee, cum Chuck Sereika, olim publico medicinae administro (paramedico) Neo-Eboracensi, per tortuosas illas et ardentes ferri acuti et pulveris candentis cavitates repserunt, ut ad Jimeno et McLoughlin pervenirent. Contemptis monitis de secunda ruina imminenti, per duodecim fere horas in calore extremo laboraverunt, ut vigiles illos inclusos liberarent. Neque fuit Straussii virtus unica quaedam flamma subito exorta: nam exemplum illud officii duobus filiis suis tradidit, qui decenniis post in eandem Unitatem ESU secuti sunt.

Haec autem abnegatio animi longe ultra ipsum locum "Ground Zero" pertinuit:

- *Evacuatio Maritima*: Cum Manhattan inferior a viis publicis et a transitu communi abscissa esset, gubernatores navium tractoriarum privatarum, rectores navium transmissoriarum, aliique privati nautae ad subitam vocationem Custodiae Orae Maritimae Americanae (US Coast Guard) responderunt. Infra novem horas, haec classis improvisa plus quingenta milia civium ex ripis Manhattan eduxit, evacuatione maritima maiore quam illa historica apud Dunkirk in bello mundano secundo facta.
- *Turmae Canum Investigatorum*: Multa canum, ad urbana investiganda et servanda instituta, milia cum administris suis humanis in illo ruinarum acervo, quem "the Pile" ipsi vocabant, operabantur. Cum dies transirent et pauciores superstites vivi invenirentur, canes ipsi signa animi aegritudinis ac tristitiae ostendebant, quod tantum reliquias inveniebant. Auxiliatores igitur in ruinis se ipsi occultabant, ut canes "inventionem vivam" feliciter facere possent, quo animus eorum ad quaerendum pergendum confirmaretur. Cives per totam rem publicam Novo Eboraco caligas caninas miserunt, ut pedes eorum a vitro acuto metalloque ardenti tutarentur.
- *Auxilium Communitatis*: Perfugia et missiones proximae, quae egenis solebant subvenire, portas suas aperuerunt, cibum, aquam, balnea, et vestes mundas multis milibus superstitum, pulvere adhuc contectorum, ex Manhattan inferiore fugientium, praebentes. Lineae illae politicae, sociales, et raciales statim evanuerunt, dum omnes in alios iuvandos tota mente incumbebant.

IV. Vicesimus Quintus Anniversarius: Solum Sacrum, Contentio Politica, et Memoria Inter Generationes

Dum calendarium ad diem undecimum Septembris anni bis millesimi vicesimi sexti vertitur, quarta pars saeculi nos ab illa mane separat, quo mundus hodiernus in aliam formam est conversus. Haec autem viginti quinque annorum spatia et prospectum necessarium praebent, et novas quasdam difficultates memoriae publicae afferunt.

TABULA II: Regio Memoriae, "Ground Zero" Anno MMXXVI

- *Piscina Septentrionalis*: vestigium Turris 1 WTC; laminis aeneis MCDLXX nominibus inscriptis.
- *Piscina Meridionalis*: vestigium Turris 2 WTC; laminis aeneis MDXIII nominibus inscriptis.
- *Area Monumenti*: quadringentae quercus albae paludosae; "Arbor Superstes" ita dicta.
- *Musaeum 9/11*: septuaginta pedibus infra aream situm; ibi Paries Argillaceus ("Slurry Wall"), Columna Ultima, et reliquiae Scalarum Tertiarum praesidii incendiarii ("Ladder 3") servantur.

Hodie locus ille, ubi olim Emporium Mercaturae Mundialis stabat, penitus transformatus est. In eius corde situm est Musaeum et Monumentum Nationale Undecimi Diei Septembris. Area aperta duas piscinas, singulas iugero magnas, in ipsis vestigiis Turrium Geminarum sitas continet, quas maximae totius Americae Septentrionalis cataractae manu factae alunt. Circa piscinas, nomina victimarum, quae numero fuerunt duobus milibus nongentis septuaginta septem (impetuum anni bis millesimi primi), una cum sex victimis displosionis anni millesimi nongentesimi nonagesimi

tertii apud idem Emporium factae, laminis aeneis, secundum ordinem quem "vicinitates significativas" vocant, incisa sunt, ita ut collegae, amici, et propinqui iuxta se in aeternum iaceant.

Inter quadringentas illas quercus albas paludosas, quae aream ornant, stat Arbor illa "Superstes" nominata: pirus quaedam generis "Callery", mense Octobri anno bis millesimo primo inter ruinas inventa, ambusta et ad unicum ramum vivum redacta. Ab Officio Publico Hortorum Urbis Neo-Eboracensis recepta et nutrita, anno bis millesimo decimo in ipsa Area Monumenti iterum plantata est. Hodie viget, veluti signum vivum resurgendi, renascendi, et superandi.

Septuaginta pedibus infra aream, Musaeum illud, centum decem milia pedum quadratorum subterraneorum occupans, visitatoribus praebet ut ante illum historicum Parietem Argillaceum ("Slurry Wall") consistant, aggerem illum ingentem qui fluvium Hudson tempore ruinae cohibuit, atque ut ipsa illa monumenta contemplentur, veluti "Columnam Ultimam" variis auxiliatorum insignibus opertam, et ipsas contritas reliquias Scalarum Tertiarum ("Ladder 3") ordinis FDNY.

Attamen, etsi ipse locus "Ground Zero" in locum quietae recogitationis conversus est, vicesimus quintus hic anniversarius contentiones illas perpetuas inter publicos suggestus politicos et privatum luctum in lucem profert. Novi Eboraci enim consilia de sollemnibus anni bis millesimi vicesimi sexti caerimoniis sensus illos crudos ostendunt, qui apud familias victimarum adhuc manent. Nam societates, quae familias undecimi diei Septembris itemque primos illos auxiliatores repraesentant, publice viros rei publicae rogaverunt ut gravitatem huius diei honorarent, neve lectionem illam privatam nominum in suggestum quendam ostentationis personalis aut politicae converterent.

Quod Charles Wolf, qui uxorem suam Katherine undecimo die Septembris amisit, nomine multorum superstitum propinquorum eleganter expressit: locum "Ground Zero" non esse scaenam publicam, sed solum quoddam sacrum ac privatum, ubi et trauma revocatur et silens memoria colitur. Caerimoniam enim ideo institutam esse, ut ii honorentur qui perierunt quique perpetuo vitam mutatam habent, non ut hodiernis certaminibus politicis inserviat.

Praeterea, viginti quinque post annis, ipsae undecimi diei Septembris clades corporis etiamnunc crescunt. Pulvis enim ille venenatus, asbesto, caemento contrito, vitro, et gravibus metallis onustus, multa hominum milia, primos illos auxiliatores, operarios recuperationis, et incolas Manhattan inferioris, gravissimis illis rebus quae cancrum gignunt exposuit. Plures iam ex ordine FDNY et NYPD ob morbos illos venenatos undecimo die Septembris ortos (veluti cancros et pulmonum indurationem, quam "fibrosim" vocant) perierunt, quam ipso illo die impetuum. Consilia igitur legum ferendarum, itemque commentarii illi curiae, ut ille cuius index est "HRPT-119-1", et ipsius registri sanitatis publicae patefactiones, instrumenta adhuc necessaria manent, quibus ii qui morbis sero exortis laborant plenum auxilium medicum et plenam agnitionem accipiant.

V. Facem Tradendo: Undecimus Dies Septembris Novae Generationi Docendus

Fortasse maximus ille transitus, qui hunc vicesimum quintum anniversarium insignit, est ipsa mutatio generationum. Nam dimidia fere pars hominum, qui nunc in orbe terrarum vivunt, nullam habet ipsius undecimi diei Septembris anni bis millesimi primi memoriam vivam; multa hominum milia post ipsas illas ruinas, quae ex Loco illo, ex Pentagono, atque ex Shanksville sublatae sunt, nata sunt. Huic igitur iuniori generationi undecimus dies Septembris non est memoria experta, sed

res in historiae libris tractata, iuxta bellum illud mundanum secundum aut ipsum bellum illud "frigidum" collocata.

Haec autem generationum mutatio novum quoddam officium fabulatoribus, pellicularum documentariarum moderatoribus, magistris, itemque institutis, veluti ipsi Musaeo et Monumento Nationali Undecimi Diei Septembris, imponit. Ne enim res illae in nudos quosdam historiae eventus evanescant, narrationum studium in ipsas hominum singulorum fabulas, quae illum diem insignierunt, incumbere debet. Opera igitur, veluti pellicula illa documentaria Michael Gier, generationum continuitatem per voces, veluti Cait Leavey, ostendunt. Leavey decem tantum annos nata erat, cum pater eius, Joseph Leavey, Legatus (Lieutenant) ordinis FDNY, in ipso munere suo apud Emporium Mercaturae Mundialis occisus est. In umbra illius damni adulta, totam vitae suae professionem pueris, qui per traumata et luctum iter faciunt, adiuvandis dedicavit. Iter eius igitur ostendit hereditatem illam undecimi diei Septembris non solum doloris hereditarii esse, sed etiam firmitatis animi constructivae, quae ad novas generationes transmittitur.

TABULA III: Evolutio Praecepti "Let's Roll"

- *Ab anno MCMVIII usque ad annum MMI*: locutio vulgaris Americana ad motum vel initium significandum; in occidentalibus regionibus, in militarium cantibus, et in fabulis cinematographicis usurpata.
- *Die XI Septembris MMI*: ultimum Beameri praeceptum operativum in aeroplano "United Airlines Flight 93"; resistentiam civilem et summam animi abnegationem significans.
- *Ab anno MMI usque ad annum MMII*: in clamorem bellicum nationalem et in signum culturae vulgaris adoptatum; in orationibus Praesidentis, in apparatu militari, et in musica usurpatum.
- *Ab anno MMI usque ad annum MMXXVI et ultra*: in perpetuum praeceptum officii civilis conversum; admonens nos ad agendum surgere, potestatem nostram sumere, aliisque in discrimine inservire.

Cum igitur undecimum diem Septembris eis doceamus, qui illum non ipsi experti sunt, illud Beameri "Let's roll" latiorem quandam significationem induit. Ex minuto quodam historiae elemento in perpetuam quandam de officio civili doctrinam evolvit:

1. **Voluntas Moralis**: In subitis discriminum momentis, homines singuli potestatem habent actionem inertiae, misericordiam timori, unitatemque discordiae praeferendi.
2. **Reiectio Patientiae**: Beamer et vectores volatus "United Airlines Flight 93" ostenderunt etiam cum res externae prorsus desperatae videantur, homines adhuc potestatem retinere quomodo adversis rebus se opponant eligendi.
3. **Virtus Communis**: Vera firmitas animi raro res est singularis; oritur enim, cum homines vulgares in commune propositum, quod se ipsis maius est, coeunt.

VI. Conclusio: Spes in Ipso Horrore

Viginti quinque post annis, ex quo caelum illud atrum undecimi diei Septembris anni bis millesimi primi obscuravit, agri ipsi apud Shanksville, ipsi parietes granitici Pentagoni, ipsaque Manhattan inferioris turrium series, tacita quaedam testimonia manent illius diei, qui totam humanitatis historiam in aliam formam mutavit.

Dies ille fuit, qui et ipsas vastationis profunditates ineffabiles patefecit, et innocentes victimas ad electiones illas desperatas supra nubes coegit. Eadem tamen hora, altitudines animi humani revelavit. Nam contra malum illud atrocissimum, hominum vulgarium milia, incendiarii per scalas plenas ascendentes, vigiles per ardentes ruinas fodientes, vectores aeroplani in ipso aere se ordinantes, gubernatores navium tractoriarum per aquas fumo plenas navigantes, et vicini extraneis perfugium praebentes, ostenderunt abnegationem animi vim esse omni violentia potiorem.

Dum igitur illud Beameri praeceptum perpetuum, "Let's roll", per decennia adhuc resonat, constans quoddam monumentum praebet, quales nos ipsi in optimo statu esse possimus. Nam summa illa undecimi diei Septembris hereditas non in ferri ac vitri vastatione invenitur, sed in perpetua illa humanae virtutis, abnegationis animi, spesque ex ipsis cineribus resurgentis, firmitate.

Dabam ante diem V Idus Septembres, Anno Domini MMXXVI.

Fontes et Scripta ad Hanc Rem Cognoscendam Utilia

Fontes Eruditi et Academici (Libri, Ephemerides Arbitratae, et Monographiae)

- Battin, M. Pabst. *The Ethics of Suicide: Historical Sources*. Oxford University Press, 2015. (Rationem philosophicam de voluntate morali et modo physico praebet, quod ad victimas ex Emporio Mercaturae Mundialis cadentes attinet.)
- Brackbill, Robert M., et al. "Mortality among Survivors of the Sept 11, 2001, World Trade Center Disaster." *The Lancet / World Trade Center Health Registry*, CDC (2009–2011). (Investigationem epidemiologicam de diuturna venenatorum expositione itemque de traumate corporis et animi apud primos auxiliatores praebet.)
- Greenwald, Alice M. *No Day Shall Erase You: The Story of 9/11 as Told at the September 11 Museum*. Skira Rizzoli, 2016. (Analysim curatoriam de memoria, de reliquiis physicis, et de historica memoria apud "Ground Zero" servanda praebet.)
- Kendra, James M., and Tricia Wachtendorf. *American Dunkirk: The Waterborne Evacuation of Manhattan on 9/11*. Temple University Press, 2016. (Monographiam sociologicam de sponte suscepta evacuatione maritima plus quingentorum milium civium praebet.)
- National Commission on Terrorist Attacks Upon the United States. The 9/11 Commission Report. W. W. Norton & Company, 2004. (Officialem publicamque et academicam rerum, temporum volatuum, et responsionis urgentis reconstructionem praebet.)
- Sturken, Marita. *Terrorism in American Memory: Memorials, Museums, and Architecture in the Post-9/11 Era*. New York University Press, 2022. (Politicam memoriae culturalis, luctus nationalis, et spatii publici apud "Ground Zero" examinat.)

Commentarii Publici et Archiva Monumenti Officialia

- U.S. House Permanent Select Committee on Intelligence – Review of the 9/11 Commission Report (HRPT-119-1) (Mense Augusto MMXXVI)
- National September 11 Memorial & Museum – Media Center & Content Creator Resources

Nuntiorum Societates

- Ars Technica – New 9/11 Documentary Finds Hope in the Horror (Mense Augusto MMXXVI)
- Fox News – 9/11 Families' Message to Mamdani: 'Please Do Not Come' to Memorial Ceremony
- CNN – Trump 9/11 Commemoration & Policy Coverage
- Police1 – From Ground Zero to Flight 93: New Documentary Retraces the Response to 9/11

Fundamenta Historica et Documentaria

- History Channel – The Todd Beamer Story: Let's Roll
- The Daily Utah Chronicle – Redefining 9/11 Jumpers (Mense Septembri MMXVII)
- Wikipedia – Let's Roll

Ab Alexandro Molis scriptum.

POST VIGINTI QUINQUE ANNOS : OFFICIUM ET SACRIFICANTUR